

PROF. ALESSIO BOMBACI

EMEL ESİN

Bu yıl, II. Millî Türkoloji kongresinde, kongre başkanı Prof. Sadreddin Buluç açılış hitabında, Prof. Bombaci'nın vefâtını, büyük teesürle haber verdi. Türk kültürüne, Kök-Türk devrinden Osmanlı devrine kadar vâkil ve hâkim bu büyük türkolog'un ölümü, Türkoloji araştırmaları için olduğu kadar, onu sahsen tanıyanlar için de, telâfîsiz bir kaybıdır. Prof. Bombaci, Türkoloji'de olduğu gibi, Arab ve İran araştırmalarında da mütehassîs idi. Mesâî arkadaşı Bn. Prof. Clelia Sarnelli, bana yazdığı bir mektubda, Bombaci'nin ölümü hakkında hislerini ifâde ederken, çok kimseňin duygularına da tercümân olarak, şöyle diyordu : «Onu kaybetmekden ne bedbaht olduğumuzu tasavvur edersiniz. O, hem bir âlim, yorulmak bilmeyen bir araştırıcı, hem de bütün suâllerimize en doğru cevâbi bulan üstâd, en samîmî ve emîn yol gösterici ve en doğru insan idi».

Alessio Bombaci 1914'de, Castroreale'de (Messina)'da doğmuş ve Napoli'de tâhsîl etmişdi. İlk tâhsîli hukuk idi (mezuniyeti 1935). İtalya'nın en cenûbunda, Sicilya'yı ayıran Messina boğazında doğan bir kimsenin tabîî merâkı ile, Istituto Orientale di Napoli'de, İslâmî diller ve Dede Korkut Kitabı'nın Vatikan'daki nüshasının nâşiri Prof. Ettore Rossi'den türkçe de okuyarak, yine 1935'de diploma almıştı. Aynı enstitüün Türkoloji bölümüne intisâb ile Alessio Bombaci, 1935-55 arasında, 1940'da doçent ve 1954'de yardımcı profesör olarak, Türk dili ve edebiyâti dersleri verdi. Arada, kendisi de Napoli Üniversitesinde, edebiyât ve felsefe tâhsîl ediyordu ve buradan da 1941'de mezûn oldu. Üç yıl, 1955-57 arasında, Prof. Bombaci, Roma Üniversitesi Edebiyat Fakültesine geçerek, orada Türk dili ve edebiyâti tediâs etti. Fakat, 1956'dan itibâren (1976'ya kadar) yine Napoli'de Istituto Orientale'de, İslâmîyetten günümüze, Yakın ve Orta Doğu tarihi ve medeniyeti mevzû'unda dersler vermeğe başlamış-

di. Bu enstitüde, Türk dili ve edebiyâtını tedmîse ise, 1958'de yine başladı ve hayatı sonuna kadar devâm etti. Türkoloji bölümünden başka ensitünün de müdürü olmuşdu. Prof. Bombaci, 1966'da «Scuola della cultura e dell'arte»nin (Kültür ve sanat mektebi) altın madalyasına lâyık görülmüşdü. Türk Dil Kurumu ve Tarih Kurumu azâsından idi. «Comité international des études ottomanes et pré-ottomanes» in (Osmanlı ve Osmanlı öncesi Araştırmaları Milletler-arası Komitesi) yardımçı başkanı idi.

Prof. Bombaci'nin ilim âleminin dikkatini çeken ilk eserlerinden biri, 1953'de, *Fuat Köprili Armağanı*'nda nesr olan «Kutadgu-bılıg hakkında bâzı mülâhazalar» olmuşdu. *Storia della literatura turca (Türk Edebiyatı Tarihi)* adlı büyük eseri, 1956'da, İtalya'da nesr olup, sonradan, Bn. Prof. I. Mélikoff tarafından, fransızcaya terceme edildi. Roma'da bulunduğu 1955-57 yıllarında, Prof. Bombaci, «Istituto Italiano per il Medio ed Estremo Oriente»nin (Orta ve Uzak Doğu İtalyan Enstitüsü) Gazne'deki kazılarına iştirâk etmişdi. C. Kieffer ile yazdığı «Introduction to the excavations at Ghazni», (*Afganistan* dergisinde) 1959'da ve aynı mevzûda muhtelif italyanca makalelerini o yıllarda nesr etmişdi. İlk Türk sanatı kongresine, Ekim 1959'da, iştirâk ettiği zaman, Gazne kazıları mevzûnda, fasih bir türkçe ile tebliğ vermişdi. Amerika'da 1960'da toplanan IV. İran sanatı kongresinde, bu sefer yine mükemmel bir farsca ile; aynı yıl Mısır'da verdiği konferanslarda, selîs arabça ile, Gazne kazılarından bahs etmekde idi. Gaznevî sanatı hakkındaki bu ilk haberler büyük merâk uyandırmıştı. Prof. Bombaci'nin «Gazne'deki kazılara giriş» adlı türkçe bir makâlesi, «Güzel Sanatlar Akademisi Türk Sanatı Enstitüsü yayıntıları», c. I'de, 1963'de intîşâr etti.

Prof. Bombaci, İkinci Türk Sanatı kongresini, Eylül 1963'de, Venedîge dâvet etmişdi. Kendi tebliği, Venedik arşivlerindeki müzehheb Türk tugra'ları hakkında idi («Les toughras enluminés des documents turcs des archives de Venise», Atti del Secondo congresso internazionale di arte turca, Napoli, 1965).

Bir kaç yıl, 1960-63 arasında, Prof. Bombaci, Türk halk oyunlarına ve onların menşeye merâk duydular. Bu mevzû'da muhtelif makaleleri çıktı : «Orta-oyunu», Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes, c. 56 (Wien, 1960); «On ancient Turkish dramatic performances», Aspects of Altaic civilization, Ural-Altaische Bibliothek, c. 23 (1963). Aynı mevzû'da bir italyanca makale, «Oriens»in 16. cildinde (Leiden, 1963) yayınlandı.

Daha sonra, 1966'dan itibâren, Prof. Bombaci, dikkatini Kök-Türk

devrine çevirdi. *Ural-Altaische Jahrbücher*'in 37. ve 38. sayısında 1966'da çıkan «*Quthug bolzun!*»; *Turcica II* (Paris, 1970)'de «*Qui était Jebu Kak-an?*», *Studia Turcica* (Budapest, 1971)'de «*The husbands of Princess Hsien-li Bilgä*» bu meyândadır (bu makâle Dr. İ. Enginün ve Dr. Z. Kerman tarafından türkçeye terceme edilerek, İstanbul Edebiyât Fakültesi'nin Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi, c. XXI'de, 1975'de nesr oldu). Yine Kök-Türk devrine âid, unvân meseleleri ile ilgili iki makâle de şunlar idi : «*On the ancient Turkish title şad*», *Gururâjamanjarikâ, Studi in onore di Giuseppe Tucci*, (Napoli, 1974) ve «*On the ancient Turkish title şadapit*», *Ural-Altaische Jahrbücher*, c. 48 (Wiesbaden, 1976).

Prof. Bombaci, 1971'den beri, «Comité d'études ottomanes et pré-ottomanes» (Osmanlı ve Osmanlı-öncesi Araştırmaları Komitesi) yardımcı başkanı olduğundan, bu komitenin ilk milletler-arası toplantısını 1973'de Napoli'ye davet etmişdi. Osmanlı araştırmaları komitesinin 1976'da, Hamburg'daki ikinci toplantıda, Prof. Bombaci'yi son olarak gördüm. Memleketindeki huzûrsuzluğun, kültür merkezi olarak İtalya'yı rahatsız ettiğinden sıkâyet ediyordu. Bosna'da, 1978'de toplanan üçüncü Osmanlı Araştırmaları Kongresi'nde, Bombaci'yi göremedim. Kara-ciğer hastası olup, Roma'da bir hastahânedede yattığı söylendi. Roma'daki hastahânedede, 29 Ocak 1979 günü, hayâta gözlerini kapamış.